

Fremsat den 25. januar 2018 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af landbrugsstøtteleven

(Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen)

§ 1

I landbrugsstøtteleven, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 19. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes før overskriften før § 4:

»§ 3 a. Pant i betalingsrettigheder skal meddeles til miljø- og fødevareministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Stk. 2. Pant i betalingsrettigheder efter stk. 1, der skal fortrænge en ikke meddelt panteret, skal selv være meddelt ministeren, og erhververen ifølge aftalen være i god tro.

Stk. 3. Pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 er fra tidspunktet for meddelelsen beskyttet mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 fortrænges af aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer og af retsforfølgning, hvis aftalen er tinglyst eller retsforfølgningen er foretaget inden den 1. april 2018.

Stk. 5. Pant i betalingsrettigheder, der er tinglyst inden den 1. april 2018, er beskyttet mod aftaler og mod retsfor-

følgning efter reglerne i tinglysningsloven, indtil et tidspunkt fastsat af ministeren. Hvis tinglyst pant i betalingsrettigheder meddeles til ministeren inden tidspunktet fastsat af ministeren efter 1. pkt., er pantet omfattet af beskyttelsen efter stk. 1 fra tidspunktet for tinglysningen.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder, herunder grundlaget for meddelelse af pant til ministeren, de nødvendige oplysninger til registrering af meddelelser, hvornår pant anses for meddelt og pligt til at give meddelelse om ophørt pant.

§ 3 b. Til hel eller delvis dækning af omkostningerne forbundet med registrering af pant i betalingsrettigheder betaler panthaver et gebyr pr. meddelelse om pantsætning.

Stk. 2. Ved meddelelse om tinglyst pant efter § 3, stk. 5, 2. pkt., skal panthaver ikke betale gebyr efter stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets størrelse og om opkrævning og betaling af gebyret.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre, at pant i betalingsrettigheder alene ved meddelelse til miljø- og fødevarerministeren kan opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Samtidig bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler angående registrering af pantsætningen af disse betalingsrettigheder samt om opkrævning af gebyr for registrering af pantet.

Rådighed over et antal betalingsrettigheder er én ud af flere støttebetingelser, som en landbruger skal opfylde for at få udbetalt støtte efter grundbetalingsordningen – tidligere kendt som enkeltbetaling.

Betalingsrettigheder er frit omsættelige og kan overdrages ved f.eks. et salg enten med eller uden et tilhørende landbrugsareal. Det betyder, at betalingsrettigheder i sig selv har opnået en formueværdi. Realkredit- og pengeinstitutter og lignende kan derfor have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, betalingsrettighederne udgør uafhængigt af den støtteudbetaling, som betalingsrettighederne kan udløse i sammenhæng med et støtteberettiget landbrugsareal. Betalingsrettigheder eksisterer alene som registreringer i et elektronisk system, der føres af Landbrugsstyrelsen.

Miljø- og Fødevarerministeriet har hidtil anset betalingsrettigheder for at være en simpel fordring, hvorefter panthavers rettigheder ved meddelelse til ministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) opnår beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og kreditorer efter reglerne i gældsloven.

Henover sommeren 2017 har det imidlertid vist sig, at domstolene anser betalingsrettigheder for at være et løsbærende, hvor pant alene kan sikres mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning ved tinglysning efter reglerne i tinglysningsloven.

Lovforslaget skal derfor sikre, at den hidtidige ordning i Miljø- og Fødevarerministeriet vedrørende registrering af pant i betalingsrettigheder mod betaling af et gebyr kan fastholdes.

2. Lovforslagets baggrund

I 2003 vedtog landbrugsministrene i EU en omfattende reform af landbrugspolitikken. Reformen indebar bl.a. en omlægning af reglerne om udbetaling af landbrugsstøtte. Det væsentligste element i reformen var den såkaldte afkobling af støtte, hvilket betød, at støtten blev uafhængig af produktionen. Eksisterende støtteordninger som hektarstøtteordningen, markfrøstøtten og en række dyrepræmier blev i stedet samlet i en afkoblet støtteordning i form af enkeltbetalingsordningen (nu grundbetalingsordningen).

Ved reformen, som blev gennemført i Danmark i 2005, blev også begrebet »betalingsrettigheder« indført. Betalingsrettigheder blev tildelt aktive landbrugere, der drev jorden, som enten ejer eller forpagter. En betalingsrettighed giver

som udgangspunkt mulighed for at opnå støtte til én hektar landbrugsareal.

Betalingsrettighedernes værdi i relation til støtteudbetalingen afhænger af, hvilke og hvor mange støtteordninger den enkelte landbruger var omfattet af i 2004. Gennemsnitsværdien af en betalingsrettighed er ca. 1.600 kr., men værdien varierer fra ca. 800 kr. pr. ha. til ca. 55.550 kr. pr. ha.

Rådighed over et antal betalingsrettigheder og et støtteberettiget landbrugsareal var på samme måde, som det også gør sig gældende i dag under grundbetalingsordningen, nødvendige for at modtage støtte efter enkeltbetalingsordningen.

Betalingsrettigheder er registreret i et elektronisk system, der føres af Landbrugsstyrelsen, og er frit omsættelige. De kan overdrages ved f.eks. et salg enten med eller uden tilhørende landbrugsareal. Det er alene aktive landbrugere, der kan eje eller leje betalingsrettigheder.

Betalingsrettigheder har i sig selv en formueværdi, som bestemmes af udbud og efterspørgsel blandt landbrugere. En betalingsrettighed er således et formueaktiv på linje med en landbrugers øvrige aktiver. Realkredit- og pengeinstitutter og lignende kan derfor have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, som betalingsrettighederne udgør.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

Miljø- og Fødevarerministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) er ansvarlig myndighed for udbetalingen af EU-støtte fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget til landbrugere. Reguleringen og udbetalingen af direkte arealstøtte til danske landbrugere er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Ved en reform af EU's landbrugspolitik for 2014-2020 blev den direkte arealstøtte justeret. Den direkte arealstøtte er sammensat af følgende ordninger: Grundbetaling, grøn støtte, unge nyetablerede landbrugere og Ø-støtte. Grundbetalingsordningen, som erstattede enkeltbetalingsordningen ved reformen, er den grundlæggende og økonomisk største støtteordning. Ved ordningen videreføres begrebet »betalingsrettigheder«.

Grundbetaling kan søges af landbrugere, der råder over et landbrugsareal og udfører mindst én landbrugsaktivitet inden for landbrug- eller gartneriproduktion. Samtidig skal landbrugerne have et antal betalingsrettigheder svarende til størrelsen på deres landbrugsareal og opfylde visse betingelser for at modtage støtte.

Støttebeløbet for grundbetaling beregnes på baggrund af betalingsrettighedernes værdi, hvortil lægges den grønne støtte, som svarer til omtrent 45 % af betalingsrettighedens

værdi. I 2016 udbetalte Landbrugsstyrelsen ca. 6 mia. kr. i direkte arealstøtte efter grundbetalingsordningen, hvoraf den grønne støtte udgjorde knap 2 mia. kr.

Når betalingsrettigheder har opnået en selvstændig formueværdi på linje med andre aktiver, kan realkredit- og pengeinstitutter og lignende have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, betalingsrettighederne udgør, som sikkerhed for en landbrugers gæld.

Miljø- og Fødevareministeriet har hidtil anset betalingsrettigheder for at være simple fordringer således, at en panthaver har kunne give meddelelse om pantet til ministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) og dermed opnået beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning efter reglerne i gældsloven. Efter gældslovens § 31, stk. 1, har overdragelse af et simpelt gældscreditor til eje eller pant ikke gyldighed mod overdragerens kreditorer, medmindre skyldneren fra overdrageren eller erhververen har fået underretning om overdragelsen. Har fordringshaveren overdraget gældscreditor til flere forskellige, går en senere erhverver efter gældslovens § 31, stk. 2, forud, når skyldneren først har fået underretning om overdragelsen til ham, og erhververen var i god tro ved underretningen. For denne registrering af underretning om pant i betalingsrettigheder har Landbrugsstyrelsen med hjemmel i tekstanmærkning nr. 136 på finansloven siden 2005 og senest finansloven for 2017 opkrævet et gebyr på 575 kr. Gebyrets størrelse er ikke blevet reguleret siden indførelsen i 2005.

Landbrugsstyrelsen havde den 7. juli 2017 registreret 521.717 betalingsrettigheder som pantsatte ved 5.175 pantsætninger. Værdien af den støtte, der potentielt kan udbetales i et givent år på baggrund af de pantsatte betalingsrettigheder inkl. den grønne støtte, udgør ca. 1,3 mia. kr.

Vestre Landsret har dog ved kendelse af den 7. juli 2017, jf. U 2017.3260 V, slået fast, at i den konkrete sag kunne et ejerpandebrev i betalingsrettigheder med en underpanthaver tinglyses ved Tinglysningsretten.

Kendelsen medfører, at pant i betalingsrettigheder skal tinglyses i henhold til § 47 i tinglysningsloven for at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og mod retsforfølgning.

3.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Miljø- og Fødevareministeriet finder det væsentligt, at ministeriet fortsat kan understøtte den ordning, hvorefter pant i betalingsrettigheder efter meddelelse til ministeriet kan opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Dette er bl.a. henset til, at Miljø- og Fødevareministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) allerede i en lang årrække har registreret pant i betalingsrettigheder.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets opfattelse, at en sådan ordning er den mest enkle og omkostningseffektive måde for både den finansielle sektor og landbrugserhvervet, når pant i betalingsrettigheder skal sikres. Samtidig er betalingsrettigheder særegne for landbrugserhvervet og afgørende for den enkelte landbrugers mulighed for at opnå støtte efter grundbetalingsordningen, hvorfor det er mest hensigtsmæs-

sig, at Miljø- og Fødevareministeriet – som ressortansvarlig for udbetaling af EU-midler til landbrugserhvervet og regulering af erhvervets forhold i øvrigt – også tilvejebringer og varetager muligheden for, at panthavere kan opnå beskyttelse af pant i betalingsrettigheder.

3.3 Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil sikre, at miljø- og fødevareministeren modtager meddelelse om pant i betalingsrettigheder med den virkning, at pantet dermed sikres mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Den relevante sikringsakt til beskyttelse af panthavers rettigheder i pantet mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning vil herefter være meddelelse til miljø- og fødevareministeren. Det er hensigten, at miljø- og fødevareministeren vil henlægge sin kompetence til at modtage sådanne meddelelser til Landbrugsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 a vil betyde, at pant i betalingsrettigheder ikke længere kan tinglyses ved Tinglysningsretten, uanset at betalingsrettigheder er et løstøre.

Landbrugsstyrelsen har allerede i en lang årrække registreret pant i betalingsrettigheder baseret på en antagelse om, at betalingsrettigheder var at anse som simple fordringer efter gældslovens § 31. Efter gældslovens § 31, stk. 1, har overdragelse af et simpelt gældscreditor til eje eller pant ikke gyldighed mod overdragerens kreditorer, medmindre skyldneren fra overdrageren eller erhververen har fået underretning om overdragelsen. Har fordringshaveren overdraget gældscreditor til flere forskellige, går en senere erhverver efter gældslovens § 31, stk. 2, forud, når skyldneren først har fået underretning om overdragelsen til ham, og erhververen var i god tro ved underretningen. Det foreslås derfor, at pant i betalingsrettigheder, der frem til den 7. juli 2017 er blevet meddelt Landbrugsstyrelsen, i visse situationer er sikret mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning fra tidspunktet for meddelelsen til styrelsen. Panthaver skal således ikke give fornyet meddelelse om pantet for at opnå denne beskyttelse. Denne beskyttelse vil dog ikke kunne gøres gældende overfor en eventuel anden panthaver, hvis rettigheder er blevet tinglyst efter tinglysningslovens § 47 eller overfor kreditor, når der er foretaget retsforfølgning, inden loven træder i kraft.

For så vidt angår pant i betalingsrettigheder, der er blevet tinglyst i perioden fra den 7. juli til tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. april 2018, foreslås det, at panthaver kan give miljø- og fødevareministeren meddelelse om tinglysningen af pantet, såfremt panthaver ønsker at opretholde beskyttelsen mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning fra tidspunktet for tinglysningen. Denne meddelelse skal være indgivet til ministeren inden for den frist, ministeren fastsætter. Det bemærkes, at sådanne meddelelser til ministeren om registrering af allerede tinglyst pant tidligst kan indgives til ministeren den 1. april 2018. Hvis panthaver vælger ikke at give ministeren meddelelse om pantet, vil panthaver miste beskyttelsen mod aftaler og retsforfølgning opnået ved tinglysning efter tinglysningslovens § 47 efter denne ovenfor nævnte frist. Det foreslås, at ministeren fast-

sætter fristen til ikke mindre end seks måneder, således at panthaverne får tilstrækkelig tid til at indrette sig på det nye system.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om grundlaget for meddelelse af pantet, herunder bl.a. om den nødvendige dokumentation ved registrering af allerede tinglyst pant og registrering af meddelelse om pant.

Derudover foreslås det, at miljø- og fødevareministeren får mulighed for at opkræve et gebyr i forbindelse med registreringen af pantet og for at fastsætte nærmere regler om dette. Der vil dog ikke blive opkrævet et gebyr for ministerens registrering af allerede tinglyste pantsætninger.

Gebyret vil blive fastsat således, at der tilstræbes balance mellem ordningens indtægter og udgifter over en 4-årig periode i henhold til Finansministeriets Budgetvejledning 2016. Forholdet mellem indtægter og omkostningerne overvåges derfor løbende.

Til brug for registreringen af meddelelser om pant i betalingsrettigheder vil Landbrugsstyrelsen udvikle et nyt IT-system, som skal anvendes ved administration af ordningen. Det forventes, at systemet indrettes således, at når pantet er registreret, vil både panthaver og pantets ejer modtage bekræftelse på registreringen. Af bekræftelsen vil fremgå, om der er registeret andre pantforhold i samme betalingsrettigheder, panthavers prioritet ved pantsætningen samt hvilke betalingsrettigheder pantsætningen omfatter. Panthaver vil modtage meddelelse om ejerens salg af de pantsatte betalingsrettigheder, og en køber af betalingsrettigheder vil modtage meddelelse, hvis de købte betalingsrettigheder er pantsatte. Videre vil panthaver og pantets ejer modtage bekræftelse ved aflysning og overdragelse af pantforholdet til anden panthaver.

Både pantets ejer og panthaver vil kunne tilgå samtlige meddelelser fra Landbrugsstyrelsen samt en oversigt over pantforholdet via Miljø- og Fødevareministeriets Tast selv-service. Det vil ikke umiddelbart blive muligt at tilgå IT-systemet for offentligheden, men ved henvendelse til Landbrugsstyrelsen vil det være muligt at få oplyst, om konkrete betalingsrettigheder er registrerede som pantsatte.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Gebyret for registrering af pant i betalingsrettigheder fastsættes i henhold til Finansministeriets Budgetvejledning 2016 således, at der tilstræbes balance i indtægter og omkostninger over en 4-årig periode fra og med regnskabsåret.

Det vurderes, at lovforslaget derudover vil medføre en mindre forøgelse af de administrative omkostninger for staten i forbindelse med registrering af tinglyst pant i betalingsrettigheder.

Lovforslaget har derudover ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede ordning medfører, at pant i betalingsrettigheder ved meddelelse til miljø- og fødevareministeren kan opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og kreditorfølgning mod betaling af et mindre gebyr. På nuværende tidspunkt skal et sådant pant tinglyses for at opnå denne beskyttelse.

I forhold til udgifterne til tinglysning af pant vurderes det, at den foreslåede ordning medfører en årlig besparelse for erhvervet på 1.625.000 kr. ved 500 registreringer af pant i betalingsrettigheder. På nuværende tidspunkt forventes gebyret at blive fastsat til 2.250 kr. pr. meddelelse om pantsætning.

Det bemærkes i øvrigt, at Landbrugsstyrelsen frem til den 7. juli 2017 har opkrævet et gebyr på 575 kr. for styrelsens registrering af pant. Gebyrets størrelse er ikke blevet reguleret siden indførelsen i 2005.

Det vurderes, at der vil være mindre administrative omkostninger forbundet med at indsende meddelelse om pant til miljø- og fødevareministeren, men disse omkostninger i forhold til omkostningerne forbundet med tinglysning af pantet vil ikke være væsentligt ændret.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, men det bemærkes, at betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den foreslåede ordning ikke udgør statsstøtte som defineret EUF-Traktaten art. 107. Den foreslåede ordning indebærer, at enhver panthaver med pant i betalingsrettigheder mod betaling af et ensartet gebyr kan få registreret pantet ved miljø- og fødevareministeren med henblik på at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsfølgning. Den foreslåede ordning gælder alene for det særlige formueaktiv betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. december 2017 til den 18. december 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

3F, Bæredygtigt Landbrug, DAKOFO, Danmarks Biavlforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Land- og Strandjagtforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Advokater, Danske Insolvensadvokater, Danske Vandværker, DANVA, Det Dyreetiske Råd, Det økologiske råd, Dyrenes Beskyttelse, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Friluftsrådet, Hede-

selskabet, HORESTA, KL, Landboudom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Mejeriforeningen, NOAH, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, SEGES Kvæg, WWF, Økologisk Landsforening, Danmarks Statistik, Danske Regioner, Datatilsynet, Natur- og Biovidenskabeligt fakultet, Københavns Universitet, og Aarhus Universitet DCE.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre en mindre forøgelse af de administrative omkostninger for staten i forbindelse med registrering af tinglyst pant i betalingsrettigheder.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre en årlig besparelse på 1.625.000 kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre mindre administrative omkostninger ved meddelelse om pant til miljø- og fødevarerministeren i forhold til tinglysning.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 3 a

Efter gældende ret skal pant i betalingsrettigheder tinglyses i henhold til reglerne i tinglysningsloven for at opnå be-

skyttelse mod aftaler, som indgås i god tro med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Tinglysning er således på nuværende tidspunkt den relevante sikringsakt i forbindelse med pant i betalingsrettigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at pant i betalingsrettigheder skal meddeles til miljø- og fødevarerministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at pant i betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen skal meddeles til miljø- og fødevareministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler om overdragelse og pantsætning, der i god tro indgås med ejeren af pantet og mod retsforfølgning mod betalingsrettighederne.

Det bemærkes, at i denne sammenhæng forstås ved »ejeren af pantet« den person, som er ejer af pantsatte betalingsrettigheder.

Begrebet god tro skal forstås i overensstemmelse med den definition af begrebet, der anvendes i tinglysningslovens § 5, hvilket indebærer, at aftaleerhververen ikke kender den usikrede ret og ej heller ved grov uagtsomhed er skyld i sit ukendskab til den. God tro skal foreligge på tidspunktet for meddelelsen til Landbrugsstyrelsen.

Det foreslås med bestemmelsen, at sikringsakten ved pant i betalingsrettigheder er meddelelse til ministeren. Ved iagttagelse af sikringsakten vil en panthaver opnå beskyttelse mod en aftaleerhverver, der i god tro indgår en aftale med pantets ejer om de allerede pantsatte betalingsrettigheder. Aftaleerhververen skal være i god tro frem til tidspunktet for meddelelse til ministeren.

Panthaver vil ved meddelelse til ministeren samtidig også opnå beskyttelse mod retsforfølgning. Retsforfølgning mod betalingsrettigheder vil kunne finde sted, når indehaveren af betalingsrettigheder ikke betaler sine kreditorer. Kreditorfølgningen kan enten ske som individualfølgning ved f.eks. udlæg i betalingsrettigheder eller som universalfølgning ved f.eks. konkurs efter konkurslovens regler. Det bemærkes, at en kreditor ikke skal være i god tro for at kunne fortrænge en ikke meddelt panteret i betalingsrettigheder.

Det bemærkes, at gyldigheden af pantsætningsaftalen ikke påvirkes af en manglende meddelelse til ministeren. Meddelelse til ministeren har alene betydning i forhold til tredje- mand.

Det forventes, at ministeren vil henlægge kompetencen til at modtage meddelelse om pant i betalingsrettigheder til Landbrugsstyrelsen.

Det forventes, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i stk. 6 vil fastsætte regler om, at et dokument anses for meddelt til ministeren, når det er modtaget i Landbrugsstyrelsen.

Sikringsakten fastlægger den indbyrdes prioritetsstilling mellem konkurrerende pantsætninger.

Derudover kan kreditorer eller aftaleerhververe ved at kontakte Landbrugsstyrelsen få oplyst, om styrelsen har fået meddelelse om pant i konkrete betalingsrettigheder. Videre medfører sikringsaktens iagttagelse, at det vil være vanskeligt at råde retligt over pantsatte betalingsrettigheder i strid med pantsætningen. Det skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i stk. 6, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om hvilke oplysninger, der er nødvendige for at kunne registrere et pant.

Det foreslås i stk. 2, at pant i betalingsrettigheder efter stk. 1, der skal fortrænge en ikke meddelt panteret, skal selv væ-

re meddelt ministeren, og erhververen ifølge aftalen være i god tro.

Med forslaget til stk. 2 vil en panteret meddelt miljø- og fødevareministeren kunne fortrænge en panteret, der ikke er meddelt ministeren, uanset om den ikke meddelte panteret er givet tidligere end den panteret, der senere meddeles ministeren. Samtidig skal erhververen være i god tro.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det, at det er tidspunktet for meddelelsen til ministeren og ikke tidspunktet for aftaleindgåelsen, der er afgørende for, hvornår sikringsakten er iagttaget.

Det foreslås i stk. 3, at pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017, er fra tidspunktet for meddelelsen beskyttet mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning, jf. dog stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse angår pant, der er blevet meddelt ministeren i perioden 2005-2017 på baggrund af ministeriets hidtidige antagelse om, at en betalingsrettighed skulle anses for en simpel fordring. Det foreslås, at pant i betalingsrettigheder, hvor panthaver før den 7. juli 2017 har givet meddelelse til miljø- og fødevareministeren om pantet, som hovedregel har opnået beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og mod retsforfølgning fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er givet til ministeren.

Undtagelserne til den foreslåede bestemmelse findes i den foreslåede stk. 4, hvorefter pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren før den 7. juli 2017 fortrænges af aftaler, der er indgået i god tro med pantets ejer og af retsforfølgning, hvis aftalen er tinglyst eller retsforfølgningen er foretaget inden den 1. april 2018. Se i øvrigt bemærkningerne til stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre panthavers rettigheder mod senere aftaleerhververe, der ikke er i god tro på tidspunktet for tinglysningen af deres panteret. Samtidig vil den foreslåede bestemmelse medføre, at tidspunktet for panthavers iagttagelse af sikringsakten er tidspunktet for panthavers meddelelse til ministeren om pantet før den 7. juli 2017.

Det foreslås i stk. 4, at pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 fortrænges af aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer og af retsforfølgning, hvis aftalen er tinglyst eller retsforfølgningen er foretaget inden den 1. april 2018.

Den foreslåede bestemmelse angår således to undtagelser til hovedreglen i det foreslåede stk. 3, således at pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 fortrænges af aftaler, der i god tro er indgået med pantets ejer, og af retsforfølgning. Aftalen skal dog være tinglyst, og retsforfølgningen skal være foretaget inden den 1. april 2018.

Når pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren før den 7. juli 2017 fortrænges af henholdsvis aftaler indgået i god tro og af retsforfølgning, hvis aftalen er tinglyst eller retsforfølgningen er foretaget før den 1. april 2018, medfører det, at den oprindelige panthavers krav i de pantsatte betalingsrettigheder må vige for disse tinglyste aftaler og for retsforfølgning foretaget før den 1. april 2018. Det bemærkes, at

retsfølgning foretaget før den 1. april 2018 betyder, at der skal være afsagt dom eller kendelse i sagen, eksempelvis ved afsigelse af konkursdekret, inden den 1. april 2018.

Den foreslåede bestemmelser betyder, at panthavere, som inden den 7. juli 2017 har givet ministeren meddelelse om pant, ikke er beskyttet mod godtroende aftaleerhververe, som har tinglyst deres panteret inden lovens ikrafttræden, eller mod retsfølgning, herunder konkurs og rekonstruktionsbehandling, udlæg, arrest m.v., der er foretaget inden lovens ikrafttræden. En panthaver, der har givet ministeren meddelelse om pantet inden den 7. juli 2017, vil skulle respektere den prioritet, som en panteret har opnået ved tinglysning forudsat, at aftaleerhververen har været i god tro frem til tinglysningen af pantet. Derudover vil retsfølgning, som er foretaget før lovens ikrafttræden, ikke skulle respektere pant i betalingsrettigheder, der er meddelt ministeren før den 7. juli 2017. Dette gælder uanset, om retsfølgningen er foretaget før den 7. juli 2017 eller på et senere tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 5*, at pant i betalingsrettigheder, der er tinglyst inden den 1. april 2018, er beskyttet mod aftaler og mod retsfølgning efter reglerne i tinglysningsloven, indtil et tidspunkt fastsat af ministeren.

Hvis tinglyst pant i betalingsrettigheder meddeles til ministeren inden tidspunktet fastsat af ministeren efter 1. pkt., er pantet omfattet af beskyttelsen efter *stk. 1* fra tidspunktet for tinglysningen.

Med bestemmelsen foreslås det, at pant i betalingsrettigheder, der er blevet tinglyst i henhold til tinglysningslovens § 47 fra den 7. juli 2017 bevarer beskyttelsen mod godtroende aftaleerhververe og retsfølgning indtil et tidspunkt, som fastsættes af ministeren. Dette tidspunkt vil ikke være mindre end seks måneder efter lovens ikrafttræden. Frem til dette tidspunkt vil Landbrugsstyrelsen være forpligtet til at efterse Personbogen, når styrelsen modtager meddelelse om pant i betalingsrettigheder for at kunne sikre, at pantet registreres med den rette prioritet. I samme tidsrum vil Landbrugsstyrelsen også være forpligtet til at undersøge, om en betalingsrettighed er tinglyst, såfremt styrelsen modtager forespørgsel om dette fra en evt. kommende aftaleerhverver eller en kreditor.

Det foreslås endvidere, at hvis panthaver giver meddelelse til ministeren om pantsætningen inden det tidspunkt, som ministeren fastsætter, er pantet beskyttet mod godtroende aftaleerhververe og retsfølgning efter *stk. 1*. Beskyttelsen anses for at være indtrådt på tidspunktet for tinglysningen.

Det bemærkes, at meddelelser til ministeren efter henholdsvis *stk. 1* og *stk. 5* ikke er identiske.

Det foreslås i *stk. 6*, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder, herunder grundlaget for meddelelse af pant til ministeren, de nødvendige oplysninger til registrering af meddelelser, hvornår pant anses for meddelt og pligt til at give meddelelse om ophørt pant.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder.

Ministerens vil således kunne fastsætte regler om, hvilke oplysninger panthaver skal meddele ministeren med henblik på registrering af pantet og selve ministerens registrering af pantet både ved meddelelse efter *stk. 1* og *stk. 5*.

Ministerens vil herefter kunne fastsætte regler om, at et dokument efter sit indhold skal gå ud på at fastslå, stifte, forandre eller ophæve en ret over en betalingsrettighed for at kunne registreres af ministeren. Derudover skal dokumentet være udstedt af indehaveren af den konkrete betalingsrettighed efter Landbrugsstyrelsens register over betalingsrettigheder eller en person, som indehaveren af betalingsrettigheden har givet fuldmagt til at råde på vegne af landbrugeren i Tast-selv service.

For så vidt angår meddelelse efter *stk. 5* om tinglyst pant, kan ministeren fastsætte regler om, hvilke oplysninger en panthaver skal indsende til ministeren for at få registreret det tinglyste pant gebyrfrit. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at panthaver vil skulle indsende relevant dokumentation til brug for registreringen f.eks. en udskrift af tingbogssiden og samtidig bekræfte pantets fortsatte beståen.

Endvidere vil ministeren kunne fastsætte regler om, at et dokument anses for meddelt til ministeren, når det er modtaget i Landbrugsstyrelsen.

Derudover foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om, at ophørt pant skal meddeles ministeren med henblik på sletning i registeret.

§ 3 b

Efter gældende ret skal pant i betalingsrettigheder tinglyses i henhold til reglerne i tinglysningsloven. For denne tinglysning betales der en afgift efter reglerne i tinglysningsafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 1*, at til hel eller delvis dækning af omkostningerne forbundet med registrering af pant i betalingsrettigheder betaler panthaver et gebyr pr. meddelelse om pantsætning.

Gebyret opkræves pr. meddelelse om pantsætning og er således uafhængigt af hvor mange betalingsrettigheder, der pantsættes ved en konkret pantsætning. Såfremt en indehaver af betalingsrettigheder, som har pantsat en del af disse, ønsker at pantsætte yderligere betalingsrettigheder, anses dette for at være en ny pantsætning, og der vil blive opkrævet gebyr ved meddelelse om pantsætningen.

Miljø- og fødevareministeren vil ikke opkræve et særskilt gebyr for aflysning af pant.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved meddelelse om tinglyst pant efter § 3, *stk. 5*, 2. pkt., skal panthaver ikke betale gebyr efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at meddelelse til ministeren om pant, der er tinglyst fra den 7. juli 2017 frem til den 1. april 2018 med henblik på, at pantet omfattes af bestemmelsen i § 3 a, *stk. 1*, kan indgives gebyrfrit.

Det foreslås i stk. 3, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets størrelse og om opkrævning og betaling af gebyret.

Med den foreslåede bestemmelse kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om størrelsen af det gebyr, der opkræves ved meddelelse om pant i betalingsrettigheder. Gebyret vil blive fastsat således, at det dækker de faktiske omkostninger til administration af ordningen, hvilket på nuværende tidspunkt forventes at svare til et gebyr på 2.250 kr. pr. pantsætning.

Videre foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om opkrævningen af gebyret og panthavers betaling af dette gebyr.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 2018.

Da landbrugsstøtteleven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. landbrugstøtteleovens § 32, og ikke indeholder anordningshjemler, gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I landbrugsstøtteleven, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 19. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes før overskriften før § 4:

»§ 3 a. Pant i betalingsrettigheder skal meddeles til miljø- og fødevarerministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Stk. 2. Pant i betalingsrettigheder efter stk. 1, der skal fortrænge en ikke meddelt panteret, skal selv være meddelt ministeren, og erhververen ifølge aftalen være i god tro.

Stk. 3. Pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 er fra tidspunktet for meddelelsen beskyttet mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 fortrænges af aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer og af retsforfølgning, hvis aftalen er tinglyst eller retsforfølgningen er foretaget inden den 1. april 2018.

Stk. 5. Pant i betalingsrettigheder, der er tinglyst inden den 1. april 2018, er beskyttet mod aftaler og mod retsforfølgning efter reglerne i tinglysningsloven, indtil et tidspunkt fastsat af ministeren. Hvis tinglyst pant i betalingsrettigheder meddeles til ministeren inden tidspunktet fastsat af ministeren efter 1. pkt., er pantet omfattet af beskyttelsen efter stk. 1 fra tidspunktet for tinglysningen.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder, herunder grundlaget for meddelelse af pant til ministeren, de nødvendige oplysninger til registrering af meddelelser, hvornår pant anses for meddelt og pligt til at give meddelelse om ophørt pant.

§ 3 b. Til hel eller delvis dækning af omkostningerne forbundet med registrering af pant i betalingsrettigheder betaler panthaver et gebyr pr. meddelelse om pantsætning.

Stk. 2. Ved meddelelse om tinglyst pant efter § 3, stk. 5, 2. pkt., skal panthaver ikke betale gebyr efter stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets størrelse og om opkrævning og betaling af gebyret.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2018.